

I Samlingen 1880—81 forelaa fra Ansøgeren et Andragende til Rigsdagen om en aarlig Understøttelse, hvilket henvisstes til Finantsministeren, der imidlertid sendte det til Krigsministeren, som i den følgende Samling meddelte Formanden, at der paa Tillægsbevillingsforslaget var optaget et Beløb paa 300 Kr. som Understøttelse til Andrageren (se Tillæg B for 1880—81 Sp. 1771—1772 og for 1881—82 Sp. 623—624). Det er Forhøielsen af dette Beløb, hvorpaa nærværende Andragende gaar ud, og det ophyses dert, at Andrageren i 1848 indtraadte som Frivillig i Hæren og deltog i Krigen 1848—50. Han mener nu, at han er daarligere stillet ikke alene end sine Kammerater fra denne Tid, af hvilke flere Krigsreserveofficerer have erholdt en aarlig Understøttelse af 1000 og 600 Kr., men ogsaa end de Officerer, han kæmpede mod 1848—50, og som efter Fredsslutningen traadte ind i Hæren. Før Slaget ved Slesvig befordredes han med Dannebrogsmændenes Hædersteegn. I 1855 blev han udnævnt til Branddirektør i Kiel, og ved sin Afstedigelse 1858 erholdt han en treaarig Understøttelse paa 300 Kr., der, hvis han ikke blev ansat i Statens Tjeneste, skulde overgaa til Pension; men Krigen i 1863—64 forhindrede dette. Da han nemlig efter dens Slutning henvendte sig til Rigsdagen for at faae sin Pension ordnet, henvisstes han til den preussiske Regjering, der imidlertid afviste hans Andragende, dels fordi Sagen henhørte under Danmark, dels fordi han 1863 var indtraadt i den danske Hær og atter som Frivillig. Han har saaledes fra 1865 til 1882 Intet oppebaaret af Staten. Efter Krigen har han arbejdet som Ingenieur og Politiasistent samt som Landmaaler baade her og i Udlandet. Han bemærker, at der i sin Tid af vedkommende Departementschef var givet ham Tilsagn om ved den ovennævnte Understøttelses Ophør at erholde en Pension af 800 Rdl. af Hertugdømmernes Pensionsfond for afgaaede Branddirektører, samt at han ved sin Udnævnelse til Branddirektør gif glip af de Begunstigelser, som tilfaldt hans andre Kammerater ved deres Afgang. En Ansøgning om atter at træde ind i Hæren blev afslaaet. Han er nu 64 Aar gammel, har en svagelig Hustru og et svækket Syn, saa at han ikke mere kan fortjene Noget som Ingenieur og Landmaaler, hvorfor han ikke kan skaffe det Nødvendige til sit og Families Underhold. Efter at han har faaet Afslag paa et Andragende til Krigsministeriet, henvender han sig nu til Rigsdagen for ved dens Bistand at faae den ham tilstaaede Understøttelse forhøiet, saa at han kan blive stillet lige med sine tidligere Kammerater.

Da denne Sag har fundet sin Afslutning, gjør Udvalget ingen Indstilling.

14. Fra forhenværende Fyrpasser Carl C. Th. Gottschalk af Kjøbenhavn om en Understøttelse. (Indbragt den 20de November 1884 af Folkethingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds, Dinesen.)

Andrageren ophjser, at han under Ophørelsen af Kunststudstillingsbygningen var ansat til at passe Dampkedelen og ved et Uheld i December 1882 blev saaledes stødnet over hele Underkroppen, at han for bestandig har mistet sin Førlighed. Han er derved gaaet glip af den Bortnerplads ved Bygningen, som der var givet ham Udsigt til at erholde, og er nu i en Alder af 49 Aar med en meget svagelig Hustru paa 54 Aar og 4 Børn, hvoraf 1 er ukonfirmeret, i en høist sørgelig Stilling. Paa et vel anbefalet Andragende til Kirke- og Undervisningsministeriet erholdt han 1883 og 1884 en aarlig Understøttelse af 100 Kr.; men det er ham nu tilkjendegivet, at han ikke oftere vil faae den. Han andrager derfor om at maatte blive behandlet som Invalid eller dog erholde en saadan aarlig Understøttelse fra den Tid af, han kom til Stade, at derved det Tab nogenlunde kan erstattes, som han har lidt baade ved at miste sin Arbeidssevne og Udsigten til en taalelig fremtidig Stilling.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

15. Fra Hans Peter Baden af Kjøbenhavn om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 20de November 1884 af Folkethingsmanden for Aarhus Amts 3die Valgkreds, Gummeluh.)